

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΕΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΑΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας".

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἀπασι τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται παρ'
ἡμῖν καὶ παρ' ἀπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΔΗΛΩΤΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φ. Χ. 8
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλαλλέγων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας
Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.
Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντός οκτα-
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΑΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.
Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολ-
λούς, δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.
Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστελλῶσι
γραμματὸσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ χειμὼν τῆς ζωῆς. — Φωτεινὴ Μαυρομιχάλη Β'. (ὑπὸ κ. Σω-
τηρίας Ἀλιμπέρτη). — Σύγχρονος Ἑλληνικὴ φιλολογία. Διονύσιος
Σολωμὸς (ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ὑπὸ κ. Εὐφρασίας Κετσέα). — Ἀπ' Ἀθη-
νῶν εἰς Σικέγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξιδιωτίδος ΚΣ'. — Αἱ
Ἑλληνίδες εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον. — Ποικίλα. — Βιβλία καὶ Περιοδικά.
— Συνταγὴ. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΑΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Ο ΧΕΙΜΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Εἶναι τὸ γῆρας ὁ χειμὼν τῆς ζωῆς. Εἶναι ἡ χιών ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς, ὁ τρόμος τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἐξαντλήσεως εἰς τὰς
χεῖρας, τὸ παγωμένον ρευστὸν ἀνὰ τοὺς ζωογόνους τοῦ σώ-
ματος σωλήνας, τὸ κλονιζόμενον καὶ ἀσταθὲς βῆμα τοῦ κινή-
του καὶ τῆς ἀδυναμίας. Οὐδεμία λάμψις εἰς τοὺς ἡμισβησιμέ-
νους ὀφθαλμούς. Ἡ ζωὴ ἔδωκεν ἤδη ὅ,τι εἶχε νὰ δώσῃ.

Ἀπαιτεῖται πολὺς ἥλιος, πολλὴ θερμότης, ἵνα ζωογονηθῶσι
τὰ ἐξαντληθέντα μέλη. Ἄλλ' ἀπαιτεῖται τὸσον ὀλίγη ἀγάπη,
τὸσον εὐάριθμα μειδιάματα, τίστη ἀσθενὴς πνοὴ θωπείας, ἵνα
θερμανθῶσιν αἱ καρδίαι τῶν γερόντων, καὶ τὸ μειδίωμα ἐπα-
κνήσῃ ἐπὶ τῶν χειλέων των!

Εἰς τὴν μακρὰν ἀνὰ τὴν ζωὴν περιδείαν των ἔμαθον καλῶς
τὴν τέχνην νὰ ἀκοῦνται εἰς ὀλίγα, νὰ μὴ συζητῶσι περὶ τοῦ
εἶδους τῆς γῆρας, αἰσθανόμενοι ὅτι αἱ στιγμαὶ των εἶναι με-
τρημέναι καὶ ὅτι ὀφείλουσι νὰ σπεύδουν.

Ἀγαπῶμεν τὸ γῆρας. Ἀγαπῶμεν τὸν πολιότριχα πάππον,
τὴν ἐρρυτιδωμένην ὡς ἀρχαίαν περγαμηνὴν μορφήν τῆς μάμ-
μης. Περὶ αὐτοὺς ἡ νεότης εἶναι ὅ,τι δι' ἡμᾶς ἡ ἀνησιμένη καὶ
μυροβόλος ἀνοιξίς. Εἶναι ἡ νεότης τῶν τέκνων καὶ ἐγγονῶν, ἡ
μόνη χαρὰ καὶ παρηγορία, τὸ μόνον φάρμακον διὰ τὸ γῆρας.
Μὴ τοὺς ἀποφεύγωμεν λοιπόν. Ἄς μὴ διατάζωμεν νὰ ἐπιθέ-
τωμεν τὰ χεῖλη ἐπὶ τῶν βαθυτάτων ἐκείνων ρυτίδων, νὰ μὴ

φειδόμεθα θωπεῖων, νὰ μὴ ἀποστρέψωμεν τὸ βλέμμα πρὸ τὸ
ὄστεωδῶν κενῶν, πρὸ τῶν δυσμόρφων σχημάτων τὰ ὅποια ἡ πά-
ροδος τοῦ χρόνου τὸσον ἠλλοίωσε καὶ κατέστρεψε.

Εἶχεν ἄλλοτε τὸ ρόδιον ἀποτυπώσει τὴν θαλλερὰν μορφήν
του ἐπὶ τῶν διηλακωμένων αὐτῶν καὶ ἀκάμπτως ὄστεωδῶν
παραίων, ὡς εἶχαν οἱ κρῖνοι διαχύσει τὰ γλακτώδη κάλλη των
ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τοῦ λαίμου καὶ τῶν χειρῶν καὶ ὄλου τοῦ
σώματος. Ὅπου σήμερον τὰ χεῖλη, ὡς πτυχωτὴ πεπιεσμένη
ραφή, συνιστραμμένα κακοκαλύπτουν κίτρινομέλανα πύθαι
που ὀστεΐδια καὶ δυσώδεις ὀπάς, ἄλλοτε ὑπὸ κοράλλινον πλαί-
σιον ἐξήστραπτον στιλπνότητι μαργαρίται. Ἦσαν ἄλλοτε ὅ,τι
εἶσαι σὺ σήμερον, νεαρὰ κόρη, ὅ,τι ἦτο χθὲς, ἀμέριμνε νεανίσκα.

Ὡς ὑπῆρξαν ὅ,τι εἶσαι, οὕτω θὰ γίνῃς ὅ,τι εἶναι. Μὴ τὸ
λησμονῆς. Μὴ τοὺς καταφρονῆς λοιπόν, μὴ τοὺς ἀμελῆς, μὴ
τοὺς ἀκρίνης μόνους. Τὸ γῆρας δὲν ἀγαπᾷ τὴν μόνωσιν. Διὰ
τὴν ἀναγκαστικὴν ἀδράνειαν, εἰς ἣν εἶναι κατεδικασμένοι ἡ μό-
νωσις εἶναι μαρτύριον, τὸ ὅποιον οὔτε νὰ ἐννοήσῃ δύναται ἡ
νεότης. Ἡ φαντασία των εἶναι κατοικημένη ἀπὸ πολλὰ φαν-
τάσματα, ἀπὸ πολλὰς ἀναμνήσεις. Καὶ ὁ θάνατος ἵσταται ἐκεῖ
πλησίον καὶ τοὺς παραμονεύει. Ὁ θάνατος! Τὸ μυστηριώδες
αὐτὸ καὶ τρομερὸν πρᾶγμα!

Ἄλλοτε τὸ γῆρας ἦτο ἱερόν, ἐμπνέον κατάνυξιν, θρησκευτι-
κὸν σχεδὸν σεβασμὸν. Ἡ λευκὴ κόμη ἦτο διάδημα αἰγίῃ ἦεν, πρὸ
τοῦ ὁποίου πάντοτε καὶ πάντες ἀπεκαλύπτοντο μετὰ σεβασμοῦ.
Ἐνθυμεῖσθε τοὺς νέους ἀρχοντας τῆς Σπάρτης, παραχωροῦντας
τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ θέσιν των εἰς τοὺς γέροντας ἀπόρους. Ὅταν
οἱ γέροντες ἐλάλουν τότε, πάντες τοὺς ἠκροῶντο, ὡσεὶ οἱ λόγοι
των ἦσαν χρησμοὶ ἀποκαλύπτοντες τὸ μέλλον.

Σήμερον! ὦ! σήμερον! Οἱ γέροντες μᾶς φαίνονται ἐνοχλη-
τικοί, κουραστικοί. Οἱ λόγοι των εἶναι φλυαρίαι, αἱ σκέψεις
των ξαναμαρῶματα. Τὸ σεβασ; ὦ! καὶ αὐτὸ εἶναι λέξις τό-
σον ἀρχαία, ἐνῶ ἡμεῖς εἴμεθα τὸσον νέοι καὶ ἀγαπῶμεν τὸσον
τοὺς νεολογισμούς.

Σήμερον σπεύδομεν, βραινόμεν τόσον ταχέως, βιάζόμεθα τόσον νά ζήσωμεν, ὥστε ἀδυνατοῦμεν νά συμβιβασθῶμεν μέ τήν ἀδράνειαν τοῦ γήρατος. Οἱ γέροντές μας ἀνήκουν εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν τὰ πάντα ἦσαν διαρκῆ. Καί τὰ φορέματα αὐτὰ τῆς νεότητος τῆς μάρμης μας σώζονται μέχρι σήμερον. Ἐνῶ τὰ ἰδικά μας τὰ τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὰ χθεσινά δὲν σώζονται κἄν σήμερον. Δὲν εἶναι λοιπὸν τὸ γῆρας εἰς τὴν ἰδικὴν μας διὰ πασῶν.

Δὲν προφθάνουν κἄν νά ἐνοήσουν, νά ἀντιληφθῶν πῶς ζῶμεν. Δι' αὐτοὺς ὅλα εἶναι νέα, ὅλα παρέρχονται, μεταβάλλονται ταχέως, πυρετωδῶς, χωρὶς ἡπτοχὴ ἀσθενῆς κεφαλῆ τῶν νά τὸ ἀντιληφθῆ. Ἴδου διατὶ εἶναι ὀπισθοδρομικοί, διατὶ παραπονοῦνται διὰ τὰς σημερινὰς συνθηκὰς μας, διατὶ ὀμιλοῦν μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ περὶ τοῦ ἰδικοῦ τῶν καιροῦ. Καί ἔχουν ἀτελεσιτέλους ἱστορίας, οἱ γέροντες καί αἱ γραφαὶ διὰ τὸ παρελθόν τῶν αὐτῶ. Καί ἀναμνησκονται τὰ νεανικά τῶν ἔτη, ὅτε ἐρυθριῶσαι ἐταπείνουν τοὺς ὀφθαλμοὺς, μόνον ἵδιότης ξένος ταῖς ἀπέτεινε τὸν λόγον. . . . .

Μὴ γελᾶτε, ἀλλ' ἀκούετε προσεκτικῶς τὰς ἱστορίας τῶν αὐτῶ. Θὰ μάθετε πολλὰ ὀφέλιμα, πολλὰ καλὰ πράγματα ἀπὸ τὰ γερωνικά τῶν στόματα. Δὲν εἶναι καιρὸς χαμένος, ἐκεῖνος ὃν διαλέτομεν ὑπὲρ αὐτῶν. Μᾶς μεταδίδουν ὀλίγην ἡσυχίαν, ὀλίγην εἰρήνην ἐκ τῆς ἰδικῆς τῶν. Θυσιάσατε μίαν ἐπίσκεψιν, ἵνα τοῖς ἀναγνώσῃτε μίαν σελίδα εὐχάριστον ἢ μίαν στήλην ἐφημερίδος ἐνδιαφέρουσαν. Ἐγερθῆτε ἐνωρίτερον, ἵνα διὰ τῶν βλεπόντων ὀφθαλμῶν σας, διὰ τῆς εὐαινήτου χειρὸς σας τοὺς βοηθήσῃτε εἰς τὴν ἐνδυμασίαν καί διασκευὴν τοῦ δωματίου τῶν. Διὰ τὸ γῆρας ἡ καλλιτέρα θέσις παρὰ τὴν ἐστίαν, τὰ πρῶτα ἄνθη, τὸ πρῶτον καλὴ μέρα, αἱ πλέον στοργικαὶ θωπεῖαι. Τὸ ὄχρον τῶν μεδιῶμα ἔστω ἡ μερίστη ἱκανοποίησίς σας. Αἱ εὐχαί τῶν φαίνονται ἐρχόμεναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, διότι ὁ εὐχόμενος μέ τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τοῦ τάφου δὲν εἶναι πλέον ἐκ τῶν ἰδικῶν μας ἀνήκει εἰς τὴν αἰωνιότητα.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

B'.

Στίλβουσι τὰ κυανὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης, πλὴν ὑπ' αὐτὰ κρύπτεται ἡ τρικυμία, κομμῶσι τὰ ὑψικάρηνα δένδρα, πλὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπίκειται ὁ κεραυνὸς καὶ ἡ λαίλαψ, ἀνοῦσι τὰ ῥόδα καὶ τὰ ἱα, πλὴν λίβας φθονερὸς ἀπειλεῖ αὐτά.

Τὰ πᾶθη, αἱ φιλοδοξίαι, ὁ φθόνος, αἱ ραδιουργίαι καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας τρικυμίας, θυέλλας καὶ κερανοὺς ἐπισηύουσι καὶ ἐγείρουσιν ἐν ταῖς κοινωνίαις καὶ τοῖς ἔθνεσι, συνταράσσουσι τὴν γαλήνην καὶ ἀνακόπτουσι τὴν εὐεργετικὴν δρᾶσιν τῶν προνομιούχων ὑπάρξεων, διασαλεύουσι τὰς πεποιθήσεις, ὑποσκάπτουσι τὴν δύναμιν τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀνατρέπουσι τὰς βάσεις τοῦ καθεστώτος καὶ τῶν θρόνων.

Λικνισθεῖσα ἡ ὠραία Φωτεινὴ κατὰ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν ἐν ροδίνῃ κλίμῃ, παρὰ τὴν κρυσταλλίζουσαν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἀποπνέουσα τῆς γλυκείας καὶ ποιητικῆς ἀτμοσφαιρας τὸ ἄρωμα κατὰ τὴν νεανικὴν, δεχομένη τὰς ἐνδείξεις τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης κατὰ τὴν ὠραίαν καὶ δραστηκὴν τοῦ βίου τῆς ἐποχῆν, ἠγνῶει τὴν πνοὴν τῆς τρικυμιώδους θαλάσ-

σης, τοὺς σπινθῆρας τῶν συμποκνουμένων νεφῶν, ἅτινα συσκοτίζοντα τὸν αἰθέριον οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ κόσμου ἐπιδρῶντα, λύπας, ἀτυχήματα, συγκυρίας τὰς μᾶλλον ἀντιθέτους ἐπιφέρουσι.

Ἐν τοιαύτῃ θυελλῶδει κοινωνικῇ καὶ πολιτικῇ ἀτμοσφαιρᾷ εὐρέθη μοιραίως. Ἐγνώρισεν, ἔδοκίμασε καὶ βαθύτατα συνηθάνθη τὰς διαμείψεις τῶν εὐμενῶν καὶ ἀντιξίων περιστάσεων τοῦ ἀνθρωπίνου βίου· πλὴν ἐρρωμένως ἀντιμετωπίζει τὸ πελῶριον κύμα τοῦ πολιτικοῦ σάλου καὶ ὑψαύχην βαίνουσα ἀμβλύνει τὰ ἐκ τῆς φιλοδοξίας καὶ τοῦ φθόνου βέλη, ἅτινα ἐκτοξεύονται παρθικῶς ὑπὸ βεβήλων χειρῶν κατὰ ἐκλεκτῶν ἀτόμων.

Οὐχ ἤττον ἀλγεῖ καὶ πάσχει ἡ εὐκίσθητος καὶ γενναία καρδιά τῆς ὠραίας Φωτεινῆς, διότι νέρη χιόνος συσκιάζουσι τὸν πρῶην εὐδιον οὐρανὸν δύο ἐνοηθεισῶν καρδιῶν. Καί τις θέλει ἀναζωπυρώσει τὸ γλυκὺ φῶς τῆς ἀγάπης;

Περίστασις θλιβερά, συμβῆν ἀλγεινόν, πλῆξαν ἐν μέσῃ καρδίᾳ τὴν Ἄνασσαν, ὁ θάνατος τοῦ σεπτοῦ πατρός της, τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τοῦ Ὀλδεμβούργου, ὃς τοσοῦτον ἐξέτιμα καὶ ἠγάπα τὴν ὑψηλόφρονα Φωτεινὴν, ἐνόησε ἐν πένθει τὰς δύο καρδίας, ἃς ὁ πολιτικὸς σάλος εἶχεν ἀποχωρίσει. Εἰς τὸ θλιβερόν ἄκουσμα ἡ εὐγενῆς καὶ εὐγνώμων Ἑλληνίς, λησμονεῖ τὴν λύπην καὶ ἀδικίαν, καὶ ἐνδακρυσ ἐν πενήθιμῃ περιβολῇ πορεύεται εἰς τὴν Αὐλὴν καὶ καταθέτει πρὸ τοῦ θρόνου τῆς θρηνοῦσης Μεγαλειότητος θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ συλλυπητήρια. Ἐπιτῆ δείγματι τῆς εὐγενοῦς ταύτης προσφορᾶς συγκινεῖται ἡ ψυχὴ τῆς Βασιλίσσης καὶ ἐν βαθεῖ βεβαίως διαλογισμῶ ἀνταποδίδει τὴν ὀφειλομένην ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τῆς πρὸς τὴν προσφιλεῖ «Κυρίαν τῆς Τιμῆς», ἥτις ἐκ κομματικῶν λόγων, ἐξ ἄλλοπροσάλλου πολιτικῆς εἶχεν ἀποχωρήσει τῆς Αὐλῆς ἐν ἔτει 1850.

Ἀπὸ πολλοῦ ἡ ἐκλεκτὴ ἀθηναϊκὴ κοινωνία ἐστερεῖτο τῶν ἀνακτορικῶν τελετῶν, ἕνεκα τοῦ μεγάλου πένθους τῆς Αὐλῆς, καὶ ζωηρὰ καὶ φαιδρὰ ἐξηγέρθη ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ μεγάλου χοροῦ, οὗ ἐγένοντο αἱ προπαρασκευαί. Ποικιλόχροοι ἐπιστρώσεις, ἄνθη θάλλοντα, ἐκόσμουσαν τὰς ἀνακτορικὰς αἰθούσας, ἐν αἷς τόση κίνησις, τόση ζωὴ ἐπικρατεῖ. Πολυτέλειαι, μῦρα, ἀρώματα διασκορπιζόνται, φῶς ἄπλετον ἐξ ὀλοχρύσων λαμπτήρων διαχεῖται, γραφικαὶ ἀμφιέσεις, κάλλος, νεότης ἀνταυγάζουσι, ὁ χρυσὸς τῶν παρασῆμων ἀαστράπτει, πολύτιμοι λίθοι ἀντανάκλωσι τὸ φῶς. Ρυθμίζονται τῶν χορευτῶν τὰ ζεύγη, ἅτινα διασταυρούμενα ἀναμένουσι τὴν ἔλευσιν τῶν Α. Α. Μ. Μ. Αὐθωρεῖ, σιγῇ κρατεῖ καὶ ψίθυρος διατρέχει τὰς αἰθούσας· τὸ ὄμμα στρέφεται πρὸς τὴν εἴσοδον· ἡ μαργαρίτις τῶν Ἀθηνῶν, ἡ προσφιλεῖς Φωτεινὴ ἐπιφαίνεται. Τὸ παράστημά της νέαν ἀντανάκλωξιν μεγαλεῖον, ἡ μορφή της νέαν ἔκφρασιν θελητικωτέραν. Ὑπὸ τὴν πλουσίαν καὶ ἁρμονικὴν τῆς Ἰωνιάδος ἀμφίεσιν, ὑπὸ τὴν χαρίεσσαν κόμωσιν, ἦν καλύπτει σειρὰ βαρυτέρων μαργαριτῶν, ὑπὸ τὴν ἀκτινοβολίαν στρεπτῶν καὶ ἀδαμάντων, οὗς φέρει, ἐνθύμιον ὄντως τῆς Μεγάλῃς Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας, ὠραιότερα, μεγαλοπρεπεστέρα ἀναδεικνύεται. Πέριξ αὐτῆς διεχύθη ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ γοητεία, εἰς ἃ μεδιῶσα διὰ τῆς μελωδικῆς φωνῆς της ἀνταπέδιδε τῆς καρδίας της τὰ αἰσθήματα. Ποῖαι κσιέψεις ἀνέθορον, ποῖοι πάλμοι κατέλαβον τὰς καρδίας τῶν φίλων καὶ θαυμαστῶν της,

ὅτε ὑπὸ τοὺς φθόγγους τοῦ Βασιλικοῦ Ὑμνου εἰσερχομένη ἡ μεγαλοπρεπὴς Ἄνασσα Ἄμακλια, ἐν καλλιτεχνικῇ ἑλληνικῇ ἀμφιέσει προσεχαίρειζε μετ' ἰδιαζούσης εὐνοίας τὴν πρῶην «Κυρίαν τῆς Τιμῆς», τὴν ἀγαπητὴν τῆς Φωτεινῆς. Ἐν τῇ φαιδρᾷ καὶ ἀλήστῃ ἐκείνῃ ἀνακτορικῇ τελετῇ ἡ εὐγενῆς καὶ ἀπαράμιλλος Ἑλληνίς, ἡ ἑγγονὴ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σπάρτης ἤρατο τὸν ὠραῖον τῆς νίκης στέφανον.

Τὸ πᾶν ὑπὸ τὸν ἥλιον περὶ μετὰ ταχύτητος ἀστραπῆς, ἡ θάλλουσα ὠραιότης, ἡ δόξα, ἡ ζωὴ. Τὸ πᾶν ἐν τῇ κινήσει καὶ τῇ προόδῳ τῇ πνευματικῇ καὶ κοινωνικῇ μεταβάλλει ὄψιν καὶ μορφήν, καὶ μόνος ὁ χρόνος, φέρων ἐν χειρὶ τὴν ἀθανάσιαν καὶ αἰωνιότητα βραίνει ἀσφαλῶς καὶ ὠρισμένως, ἐξελίσσων τὸ νῆμα τῆς ἀληθείας καὶ ὑστεροφημίας.

Ποίησιν, Εἰκόνας, Κάλλος, θέλγουσαν κοινωνίαν, ἀκτινοβολοῦσαν Βασιλείαν, δεινὸς πνεύσας βορρᾶς συγκλονεῖ, μεταβάλλει, ἀνατρέπει. Ἰλιγγιᾷ ὁ νοῦς, αἰμάσσει ἡ καρδία ἐν τῇ ἀπροσδοκῆτῃ Ἑθνικῇ συμφορᾷ, ἐν τῇ βιαίᾳ τοῦ πολιτικοῦ καθεστώτος μεταβολῇ, ἐν τῇ ἀειφυγίᾳ δύο ἑλληνοικωτάτων καρδιῶν, τῶν πρῶτων ἀειμνήστων Βασιλείων.

Ὡς κλώνες ἀποσπασθείσης δρυὸς ὑψικάρηνου ὑπὸ ἀγρίας καταγιγῆδος ὁμοιάζουσι τὰ εὐκλεᾶ γένη τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας οἱ θιασῶται καὶ οἱ φίλοι τῆς Βασιλείας. Πόσα δάκρυα ἐχύθησαν, πόσοι στεναγμοὶ ἀνεπέμφθησαν, οὗς πρῶτη πάντων ἡσθάνθη ἡ εὐγενῆς καρδιὰ τῆς Φωτεινῆς. Ζῶσα τότε μετὰ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ ἀπελθόντος Μεγαλεῖου, διέρχεται τὰς ἡμέρας της εἰς ἐπασχολήσεις ἡδέας, εὐεργετοῦσα τοὺς πάσχοντας, παραμυθοῦσα τοὺς περὶ αὐτήν.

Μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς νέας Βασιλείας στοργὴ καὶ ἐκτίμησις νέα προστίθεται εἰς τὰς ὠραίας καὶ ἀγνάς σελίδας τῆς ζωῆς της. Τῆς ἀγγελομόρφου Ἀνάσσης Ὀλγας ἡ Ὑψηλὴ εὐνοικ, ἥτις τιμῶσα αὐτὴν ἐξόχως τῇ προσφέρει θέσιν πλησίον της. Ἀλλά, δὲν ἀνταλλάσσει πλέον τὸν κατ' οἶκον βίον πρὸς τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλότερα καθήκοντα τῆς Αὐλῆς, διότι νόσος ἀνιάτος ἐμάρανε τὴν εὐκίσθητον αὐτῆς καρδίαν· τὴν καρδίαν ἐκείνην, ἥτις ἦτο ἐστία ἀγάπης καὶ στοργῆς, ἥτις θερμὰς ἐκπέμφασα ἀκτῖνας συμπαθείας, κατηναλώθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς φλογὸς της.

Μέχρι τελευταίας πνοῆς ἡ ἑλληνικὴ τῆς καρδιὰ διετήρησε θάλλουσαν τὴν ἀνθρωπότητα, ὡς τὰ ὠραία ἀγάλματα διατηροῦσιν ἄθικτον τὸ ὄψος τοῦ κάλλους ἀνὰ τοὺς αἰῶνας. Γαλήνη θαυμασία, ἡρεμία, καρτερικότης διέχεον ἐπὶ τῆς μορφῆς της θέλητρον ἀνέκφραστον, θέλητρον συγκινοῦν, ἀποκρῦπτον τοῦ σώματος τὸν πόνον, τὸ ἄλγος τῆς ψυχῆς καὶ παρέχον παραμυθίαν εἰς τὴν θλίψιν καὶ ὀδύνην τῶν φιλιτάτων της, οὗς τόσον προῶρως ἀπεχαίρετα.

Ἐδυσ ἐν τῇ νέρη πυκνὰ ἡ τελευταία τοῦ ἡλίου ἀκτίς τῇ 21 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1872. Ἡ φύσις αὐτὴ συθρηπάζουσα συμμετέχει τοῦ πένθους, ὅπερ θηρὸν περιβάλλει τὸν μέγαν οἶκον τῶν Μαυρομιχαλαίων. Ἡ ἡγεμονόποις τῆς Στάρτης, ἡ Μαργαρίτις τῶν Ἀθηνῶν τὰς τελευταίας ἐκλάμψεις τῶν ὠραίων ὀφθαλμῶν της πρὸς τὰς δούσας τοῦ Ἀστέρος ἀκτῖνας διαμείβει. Ἡ εὐλαὸς φωνὴ της, ἡ τὰς ἀκοῆς πάντων ἡδύνασα, ὡσεὶ πνοὴ αὐρας σθένεται. Τῶν περικλεῶν ἀδελφῶν της, τῆς εὐγενοῦς ἀδελφῆς της κ. Ἐλένης Μουρούζης ἡ λύπη εἶναι ἀφρατος. Τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας θλιβετὴ ἡ καρδιὰ ἐπὶ τῇ στε-

ρήσει προσφιλοῦς Ἑλληνίδος. Σύσσωμος ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία ἐκδηλοῖ τὸ πένθος, τὴν θλίψιν της, καὶ ἀθρόα σπεύδει ν' ἀποχαίρει τὴν εὐγενῆ Ἑλληνίδα, ἥτις τόσας ἀπεκόμιζεν ἀναμνήσεις μεγαλεῖου καὶ δόξης. Τὸ ἀνόσπартον φερέτρον της περιστοιχεῖ ἅπας ὁ ἐπίσημος καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος. Μουσικὴ ἁρμονία πρὸς ἧχον κωδῶνων συναλλάσσεται ἀνὰ τὸν αἰθέρα καὶ ὡς τόνοι θρηνώδεις κατερχόμενοι συγκινοῦσι τὰς καρδίας, ἐξ ὧν δάκρυ θερμὸν ἀναβλύζει. Μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπιβλητικὸν τὸ θέαμα τῆς τελετῆς, ὡς ἅπας ὁ βίος αὐτῆς.

Ἄλλ' εἰς τὰς χρυσᾶς τοῦ ἡλίου σφίρας τὸ ἀθάνατον της Πνεῦμα προσπετῶν ἀποστέλλει ἀκτῖνα παρηγορίας καὶ εἶτα στρέφεται εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς ἐνθα τοὺς θρόνους τῆς αἰωνιότητος κατέχουσιν αἱ ἡρώιδες μητέρες, αἱ ἔξοχοι Ἑλληνίδες.

Σωτηρία Ἀλιμπέρτη

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

A'.

Ἡ κυριαρχία τῆς Ἐνετίας, ἡ γεινίαισις πρὸς τὴν Ἰταλίαν, οἱ δεσμοὶ τῆς πολιτικῆς ἐξαρτήσεως, αἱ διὰ τοῦ ἐμπορίου συχναὶ πρὸς τὴν χερσόνησον σχέσεις ἐξήσκησαν ἐπὶ τῶν ἡθῶν, ἐθίμων καὶ τῆς γλώσσης τῶν Ἰονίων νήσων σπουδαίαν ἐπιρροήν.

Εἰς τὰς πόλεις, πρὸ πάντων εἰς τὴν πρωτεύουσαν Κέρκυραν, ἐδέσποσαν τὰ ἔθιμα, αἱ τέχναι καὶ τὰ γράμματα τῆς Ἰταλίας, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἡ τὴν πρωτοβουλίαν ἄλλοτε ἔχουσα ἐδέησε νά λάβῃ παρὰ τῶν Ἰταλῶν τὴν τοῦ καλοῦ αἰσθησιν, ἣν ἄλλοτε ἐδίδαξεν αὐτοῖς. Οἱ εὐγενεῖς τῶν Ἰονίων νήσων ἠθεώρουν ὡς ὑψίστην τιμὴν τὸ νά εἶναι ἐγγεγραμμένοι ἐν τῇ χρυσοῖ βίβλῳ τῆς Ἐνετίας, ὅλοι δὲ οἱ πλούσιοι καὶ φιλόδοξοι νέοι ἐξεπαίδευοντο ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὰ περικλεῖ Πανεπιστήμια τῆς Παδούσης καὶ Βολονίας ἐβρίθον Ἑλλήνων σπουδαστῶν. Οἱ πλείστοι αὐτῶν ἐστέναζον ἐπὶ τῇ δουλείᾳ τῆς πατρίδος, ἐνῶ τὴν Ἐνετικὴν κυριαρχίαν ἠθεώρουν ὡς δεινὸν μικρότερον, δεικνύοντες οὕτω δικαιοσύνην ἀσυνήθη εἰς δεδουλωμένους λαούς.

Ἡ δικαιοσύνη, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν συνεπάγεται τὴν ἀμοιβήν· οὕτω κατὰ τοὺς τέσσαρας αἰῶνας τῆς ὀθωμανικῆς δεσποτείας αἱ ἑλληνικαὶ χῶραι, αἱ παραγαγοῦσαι τοῦ πλείστου ποιητῆς καὶ συγγραφεῖς εἶναι ἢ Κρήτη καὶ αἱ Ἰόνιοι νῆσοι, αἵτινες διεσώθησαν διὰ τῆς Ἐνετικῆς ἀπὸ τῆς μουσουλμανικῆς κυριαρχίας.

Τὸ πρᾶγμα ἀποδύκει ἐτι καταφανέστερον ἐν Κρήτῃ, ἐν ἣ ἡ Ἑλληνικὴ ποίησις ἤμαζε μέχρι τῆς κτακτῆσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα, ἐξακολουθεῖ δὲ ἐτι καὶ νῦν ἡ ποίησις ἐκπροσωποῦσα τὴν δημόδη ποίησιν. Ὁ Ἐρωτόκριτος ἀναγινώσκειται μέχρι τῆς σήμερον μετ' ἠδονῆς, ὑπὸ τε τοῦ ναύτου καὶ τοῦ χωρικοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ κρητικαὶ κωμῳδαὶ καὶ τραγωδίαι, αἱ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Σάββα δημοσιευθεῖσαι, ὡς καὶ αἱ δημῶδεις ποιήσεις, ἃς συνέλεξε ὁ κ. Παναράκης ἀποδεικνύουσιν ὅτι κατὰ τὸν ἰσ' αἰῶνα ὑπῆρξε σπουδαία φιλολογικὴ κίνησις ἐν Κρήτῃ. Μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Κρήτης αἱ μόναι ἑλληνικαὶ χῶ-

ραι, αἵτινες ἔμειναν ἀπάτητοι ὑπὸ τῶν Τούρκων ἦσαν αἱ ἐπτὰ ἰόνιοι νῆσοι. Περιέχει, ὡς φαίνεται, ἱεράν τινα δύναμιν ὁ ἀριθμὸς οὗτος, ὁ ἀριθμὸς τοῦ Ἑβδομαγέτου Ἀπόλλωνος, καὶ ἐπεβαλλεν αὐτὸς εἰς τὰς μὴ ὑποδουλωθείσας ἰονίους νήσους ὡσεὶ καθῆκον τὸ νὰ ᾄδῃ χάριν τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἀδελφῶν των.

Ἡ προγονικὴ γλῶσσα ἐμελετήθη μετὰ ζήλου ὑπὸ τινων λογίων, κατὰ δὲ τὸν 17. αἰῶνα δύο Κερκυραῖοι μοναχοὶ διὰ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν πρῶτοι ἀνεκάλυψαν τὸ εἰς τὴν ἀναγεννωμένην ἑλληνικὴν φιλολογίαν ἐνυπάρχον κάλλος. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὁ Θεοτόκης ἔγραψε τὰς ὁμιλίας αὐτοῦ, τὰς μέχρι σήμερον καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα γνωστάς. Ἡ καθαριότης καὶ ἡ ἀρμονία τῆς ἀνασθηθείσης ταύτης γλώσσης προηγήθησαν τοῦ ἔργου τοῦ Κοραΐ, ἰσως δὲ συνετέλεσαν πρὸς ἔμπνευσιν αὐτοῦ.

Ὁ Εὐγένιος Βούλγαρις, ἀσχολούμενος περὶ τὴν θεολογίαν διανοεῖται αἴρνης νὰ ἐπιχειρήσῃ δυσκατόρθωτον ἔργον, ὅπερ κατορθῶναι μεταφράζει τὸν Βιργίλιον εἰς μέτρον καὶ γλῶσσαν Ὀμηρικὴν. Ἐν τούτοις, ἡ Ἰταλίκα ἐξηκολούθει ν' ἀπορροφῇ τὴν φιλομαθῆ νεολαίαν τῆς Ἐπτανήσου. Ἡ νεολαία αὕτη δὲν ἐμάνθανεν ἀτιμωρητὴ νὰ ἐμπνέται ὑπὸ τῶν μεγάλων τῆς Ἰταλίας ποιητῶν, νὰ σκέπτηται καὶ νὰ αἰσθάνηται ἰταλιστί. Πολλοὶ νεαροὶ Ἕλληνες ἀπέβαλον τὴν ἕξιν καὶ τὴν γνώσιν τῆς μητρικῆς γλώσσης. Λόγιοι, Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν, ἐξ ἄλλων ἔνιοι μὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπανέκαμψαν, ἄλλοι δὲ διέμειναν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς ὁ Μάριος Πιέρος, ὁ Μουστοξείδης καὶ ὁ Α. μίλιος Τυπάλδος συνέγραψαν ἰταλιστί. Ἴονιοι ποιηταὶ ἐξέχυσαν ἐν ἀλλογλώσσοις στίχοις τὸν ἐνθουσιασμόν, τὸν ἡρωϊσμόν καὶ τὴν εὐαισθησίαν αὐτῶν. Ἄλλ' ὅμως οἱ ποιηταὶ οὗτοι, τῶν ὁποίων γλῶσσα μητρικὴ ἦτο ἡ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, δὲν ἠδύναντο ν' ἀπεβάλλωσιν ὀλοσχερῶς τὴν ἑλληνικὴν ἔμπνευσιν. Οὕτως ἔφαλεν ὁ Φόσκολος, ὁ ποιητὴς τῆς Ζακύνθου, ἐφ' ᾧ σεμνύνεται μὲν ἡ Ἰταλία, ἀλλ' ὅστις δὲν ἔπαυσε διὰ τοῦτο νὰ εἶναι Ἕλλην, καὶ ἀπὸ τῆς θετῆς αὐτοῦ πατρίδος, περιβεβλημένος δόξαν ἰταλικὴν, ἀπέτεινε εἰς τὴν γενέθλιον αὐτοῦ νῆσον τὴν Ζακύνθον, στίχους πλήρεις πάθους ἐνθέρμου οὐδέποτε ἀποσθεσθέντος. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ ὁ Σολωμὸς, διαβίων καὶ ἐκπαιδευόμενος ἐν Ἰταλίᾳ, θὰ παρηκολούθει τὰ βήματα τοῦ Φοσκόλου, οὕτως τὸ κλέος ἐφαίνετο ἐπιζήλον εὐς ποιητὰς τῆς πατρίδος του, ἐὰν τὸ ἔνδοξον σάλλος τῆς ἐπαναστάσεως δὲν ἐξήγειρεν ἐν τῇ ψυχῇ του τὴν ἐξαψιν τοῦ πολέμου, τὸν πόθον τῆς ἀπελευθερώσεως, καὶ τὸν ἀκατάσχετον ἔρωτα τῆς πατρίδος· ἡ ἐξεγερθεῖσα Ἑλλάς εὗρεν ἐν αὐτῷ τὸν ἐθνικὸν ποιητὴν τῆς.

Διονύσιος Σολωμὸς

Ὁ κόμης Διονύσιος Σολωμὸς ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1798. Πρῶτος αὐτοῦ διδάσκαλος ἐγένετο ἰταλὸς τις ἱερεὺς πρόσφυξ ἐκ Κρεμόνης. Ὁ πατὴρ τοῦ Σολωμοῦ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν του ἐν Ἰταλίᾳ δεκατριετῆ ὄντα, πρῶτον εἰς Ἐνετίαν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Κρεμόνην, καὶ ἀπὸ Κρεμόνης εἰς Παδοῦν. Ἀπὸ Πανεπιστημίου εἰς Πανεπιστήμιον μεταβαίνων ὁ Σολωμὸς ἐσπούδασε ἄνευ πολλῆς ἐνδελεχείας τὰ νομικά. Ὡς ὁ ἴδιος ἔλεγε, τὸ διδακτορικὸν αὐτοῦ δίπλωμα ὤφειλεν εἰς τὴν μεγάλην τῶν διδασκάλων αὐτοῦ ἐπιείκειαν. Ἐπανῆλθεν εἰς Ζακύν-

θον οὐχὶ νομομαθῆς, οὐδὰ Ἕλληνα εἰσέτι ποιητῆς, ἀλλὰ ποιητῆς Ἰταλός.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία προητοίμαζε τὴν ἐπανάστασιν. Ἡ καθομιλουμένη γλῶσσα ἐφέλλιζε διὰ τῆς φωνῆς τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν τὰς παραδόσεις τοῦ παρελθόντος.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡχοῦς τῶν ἠρειπωμένων ναῶν καὶ τῶν ἀποκεκοιμημένων λαῶν, μυστηριώδης τις πνοὴ ἐπανελάμβανε τὸ ὄνομα τῶν ἡρώων καὶ τῶν θεῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Οἱ στίχοι τοῦ Ῥήγα ἠκούοντο καὶ ἐπευφημοῦντο πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Χριστόπουλος, ὁ νέος Ἀνακρέων ἐφαλλεν εἰς χαριεστάτην γλῶσσαν τὸν Βάκχον καὶ τὸν Ἐρωτα. Νέα τις δύναμις, ἐκ τοῦ λαοῦ πηγάζουσα, ἔδιδε νέαν ζωὴν εἰς τὰς ἀρχαίας παραδόσεις. Συντρίβουσα τὸν ἀπηρχαιωμένον τύπον τῆς ἀρχαίας ποιήσεως, ἐτήρει τὸ πνεῦμα καὶ τὰς εἰκόνας τῆς. Ἐκ τοῦ λεξικοῦ καὶ ἐκ τῆς γραμματικῆς νεκρὰς γλώσσης παρήγαγε διάλεκτον ζῶσαν Ἐπρεπεν ἄρα ὅπως ἀπελευθερωθῆ τὸ ἔθνος, νὰ ἀπελευθερωθῆ πρῶτον ἡ ἐθνικὴ γλῶσσα.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

Εὐφρασία Κετσεά

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΣΙΚΑΓΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΑΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΑΣ

ΚΣΤ'.

Εἶναι σχεδὸν νύξ. Ὁ ἥλιος σβεσθεὶς ὀπισθεν τῆς λίμνης, ἀποδίδει ἀμυδρῶς τὰς ὑστάτας τῆς μόλις ἐξαφανισθείσης αἴγλης τοῦ ἀναλαμπάς. Τὸ φαινόμενον τῆς οὕτω εἰς τὸ ἀπώτατον αὐτῆς σημείον πυρπολουμένης λίμνης, εἰς τὴν παραχῶδεις κυματισμοὶ προσδίδουν τὴν εἰκόνα φαντασμογορικῶν ὄντων, κυλιόμενων νοητικῶς ἐπὶ χρυσερύθρου ὀθόνης, εἶναι θαυμασιῶς μεγαλοπρεπές.

Ἐγὼ ἀπὸ τοῦ σκοτεινοῦ ἐντελῶς δωματίου μου—ἐν τῷ φιλοξενῶ πάντοτε μεγάρῳ τῆς κ. Coonley—ἐξηπλωμένη ἐπὶ ἀναπαυτικοῦ καθίσματος ἀπολαμβάνω τὸ ὄραϊον αὐτὸ θέαμα. Βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, ἐφ' ὅσον ἡ νύξ ἀπλοῖ τὰς μελανὰς πτέρυγας τῆς, ἡ πρὸ ἐμοῦ εἰκὼν μεταβάλλει ὄψιν. Τὸ χρῶμα τοῦ πυρός καὶ τοῦ χρυσοῦ, τῶν δύο τούτων ἀδελφῶν στοιχείων τῆς ζωῆς καὶ τῆς αἴγλης ὑποχωρεῖ πρὸ τοῦ ζοφώδους σκότους, τοῦ ἐν μεγαλοπρεπεί σιγῇ ἐξαπλουμένου ἀνὰ τὸ ἄπειρον. Καὶ ἐγὼ ἐξακολουθῶ προσηλοῦσα ἐτι τὰ βλέμματά μου πρὸς τὸ ἀτελευτήτως μέλαν, βλέπουσα, αἰσθανομένη, ἐννοοῦσα ἐν τῇ ἀποτόμῳ ταύτῃ ἐναλλαγῇ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῆς ζωῆς, αὐτὴν τὴν μεταβλητὴν τύχην τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων. Καὶ ὁ νοῦς μου, χωρὶς νὰ τὸ θέλω, με ἐπαναφέρει εἰς τὸ μέγαρον ἐκεῖνο τῆς φιλανθρωπίας, ἐν ᾧ ἡ διευθύνουσα κυρία ἀμειλίχτως μοὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν φράσιν: οἱ ἐδῶ Ἕλληνες ἐργάζονται ὡς παιδία.

Ἡ φράσις αὕτη μελετωμένη, ἀναπτυσσομένη, σπουδαζομένη ἐνέχει μεγάλην ἀλήθειαν. Ἄνδρες ρωμαεῖοι, σθεναροὶ, με βραχιονας ἰσχυροῦς, με τυλλώδεις χεῖρας, διέρχονται τὴν ἡμέραν των εἰς γωνίαν τινὰ τῆς ὁδοῦ, ἰστάμενοι πρὸ χειροκινήτου ἀμαξίου καὶ προσφέροντες ἀντὶ ὀλίγων ἑκατοστῶν καρπὸς τῆς Καλλιφορνίας, πρὸς τοὺς σπεύδοντας εἰς παραγωγὸς ἐργασίας διαβάτας. Εἰς ἄλλην γωνίαν Ἀμερικανόπαιδες ἐκ τῶν δύο φύλων μόλις δεκαετῆς κάμουν τὸ ἴδιον. Ὁ παραλληλι-

σμός οὗτος ἐξαιρεῖ τὴν ἐργατικότητα τοῦ παιδίου, ἐξευτελίζει ὅμως καὶ ἐξουθενῶναι τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀλκίμου, τοῦ σφριγῶντος ἐκ ζωῆς καὶ υγείας ἀνδρός.

Διατρέχει βεβαίως περίσθον νυκτὸς παγερᾶς, σκότους ἠθικοῦ ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, ὁ καταναλίσκων τὴν ζωὴν του, τὴν ἀκμαίαν καὶ σφριγηλὴν, οὕτω ἀσκόπως, οὕτω νωθρῶς, χωρὶς οὐδὲν εὐγενὲς ἐλαττήριον νὰ θερμαίνῃ τὰ στήθη του, οὐδεὶς πόθος, οὐδεμία εὐγενὲς φιλοδοξία νὰ ἐπιταχύνῃ ὀλίγον τοὺς παλμούς τῆς λαθροβίουσης καρδίας του. Καὶ ἀνέρχονται εἰς ἑκατοντάδας, εἰς χιλιάδας ὄλας οἱ οὕτω ἀνὰ τὰς διαφόρους πόλεις τοῦ Νέου Κόσμου ἐγκατεστημένοι Λάκωνες, οἱ ἀπορφανοῦντες τὴν τόσον ἀραιῶς κατοικουμένην χώραν μας, τὰς τόσον ὀλίγον καλλιεργημένας ἐκτάσεις μας, τὸ τόσον ἀσθενῶς ἀνεπτυγμένον ἐμπόριόν μας, τὸν τόσον κακῶς ἐμεταλλεύμενον πλοῦτον μας.

Ἀπὸ τὰς σκοτεινὰς αὐτὰς σκέψεις μου με ἀπέσπασεν ὁ ὄξυς ἤχος τοῦ ἠλεκτρικοῦ κώδωνος. Ἦτο ὁ πρῶτος τοῦ δείπνου. Μόλις εἶχον δέκα λεπτὰ διὰ τὸν πρὸς τοῦτο καλλωπισμόν μου. Ἠγέρθη νευρικὴ, πυρέσσουσα, δύσθυμος. Θὰ ἐπροτίμων νὰ μὴ φάγω τὴν ἐσπέραν αὐτὴν. Διὰ μίαν στιγμὴν μάλιστα ἀπεφάσισα νὰ ριθῶ εἰς τὴν κλίνην μου καὶ νὰ ἀποστείλω τὴν μαῦρην θαλαμηπόλον, — ἥτις ἤλθε νὰ ζητήσῃ διαταγὰς μου— νὰ εἰδοποιήσῃ κάτω, ὅτι δὲν θὰ δειπνήσω, ἕνεκα κακοδιαθεσίας. Ἄλλ' ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἀνησυχῶν ἀδικῶς τὴν εὐγενῆ αὐτὴν οικογένειαν, τὴν τόσα δείγματα εὐλοκίνοῦς συμπαθείας καὶ ἐκτιμῆσεως παρασχούσαν μοι.

Ἐσυρα λοιπὸν τὴν ἀπὸ τοῦ τοίχου παρὰ τὸ παράθυρον ἀνηρητημένην χρυσὴν ἄλυσον, καὶ παρευθὺς δι' ἑλαφρᾶς ἠλεκτρικῆς ἐκπυρσοκροτήσεως τὸ φῶς μετεδόθη εἰς τοὺς πρὸ τοῦ καλλωπιστηρίου μου λαμπτήρας.

Πρὸ τοῦ κατόπτρου μου μόλις ἠδυνήθη νὰ συγκαταῆσω κραυγὴν ἐκπλήξεως. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἦσαν ἐρυθροί. Εἶχον κλαύσει χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω, χωρὶς νὰ τὸ αἰσθανθῶ. Ὑπάρχουν στιγμαὶ τοιαύτης τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς πίεσεως, τοιαύτης ἠθικῆς καταπονήσεως, ὥστε νὰ χάνωμεν πᾶσαν ἰδέαν τῆς σωματικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως. Πολλάκις ἐνῶ ἔχομεν τοὺς ὀφθαλμούς ἀνοικτούς οὐδὲν τῶν πρὸ ἡμῶν συμβαινόντων βλέπομεν. Ἄλλοτε γελῶμεν, ὅταν ἔχωμεν διαθέσειν νὰ κλαύσωμεν, ἢ κλαίωμεν ἀντὶ νὰ γελῶμεν.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔχω αἰσθανθῆ, τὰ ἔχω ὑποστῆ. Ἄλλὰ νὰ κλαύσω τόσον, χωρὶς κἂν νὰ τὸ ὑποπτευθῶ, αὐτὸ μοὶ συνέβη διὰ πρῶτην εἰς τὴν ζωὴν μου φοράν.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς εὐρισκόμην εἰς τὴν θέσιν μου παρὰ τὴν φιλοξενον τῆς νέας φίλης μου τράπεζαν. Καὶ ἐκείνη κατὰ τὴν ἐσπέραν αὐτὴν μοὶ ἐφαίνετο νευρικὴ. Ἀνέμενε τινα, ὅστις ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ. Αἴφνης εἰς βήματα ἀκουσθέντα παρὰ τὴν κλίμακα ἀνεσκήρτησε. Διὰ πρῶτην δὲ φοράν, ἀφ' ἧς παρ' αὐτῇ ἐφιλοξενούμην, ἠγέρθη τῆς τραπέζης καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν πρὸ τοῦ ἐστιατορίου αἴθουσαν.

Ἀμερικανὶς πενθερά.

Με ἀγκάλας ἀνοικτάς, με φιλήματα ἀληθῶς μητρικά, με θωπευτικὰς γλυκεῖας ἐπιπλήξεις ἐδέχετο νέαν κόρην, ἡ ὁποία εἶχε βραδύνει, καὶ ἦν τόσον ἀνυπομότως ἀνέμενον. Ἦτο ἡ νύμφη τῆς κ. Coonley, ἡ μνηστὴ τοῦ υἱοῦ τῆς.

Τότε μόνον παρετήρησα, ὅτι ἡ τράπεζα ἔφερε πῶς ἑορτάσιμον ὄψιν, ὅτι τὰ ἄνθη τοῦ ἐστιατορίου ἦσαν περισσότερα καὶ ὠραιότερα, ὅτι φαγητὸν καὶ γλυκίσμα νέον προσετίθετο εἰς τὸ σύνθητες μενου, ὅτι καὶ αὕτη ἡ οἰκοδέσποινα ἦτο πολυτελέστερον τοῦ συνήθους ἐνδεδυμένη.

Θὰ ὑποθέσῃ βεβαίως ἡ ἀναγινώσκουσα με ὅτι ἡ νύμφη αὕτη θὰ ἦτο θυγάτηρ ἑκατομμυριούχου τινός, ἢ θὰ κατήγετο τοῦλάχιστον ἐξ ἐπισήμου τινός οἴκου, ἢ τὸ κάλλος τῆς θὰ ἦτο ἐξαισιον, ὅπως τόσον πανηγυρίζεται ὑπὸ τῆς πενθερᾶς, καὶ τοιούτων ἀξιοῦται τιμῶν καὶ ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς.

Τίποτε ἐξ ὧν αὐτῶν. Ἦτο ἀπλοῦστατα θυγάτηρ πτωχοῦ καλλιτέχνου, ὄρφανῆ μητρός, μόλις εὐειδῆς, καὶ δειλῆ ὀλίγον, πρᾶγμα ἀσύνηθές πῶς καὶ σπάνιον διὰ τὰς νέας Ἀμερικανίδας. Ἄλλὰ δι' ὅλα αὐτὰ ἦτο ἔτι προσφιλεστέρα εἰς τὴν μητέρα τοῦ μνηστῆρος τῆς.

Μήπως ἐγὼ, μοὶ ἔλεγε βραδύτερον, δὲν θὰ τῇ χρησιμεύσω ὡς μήτηρ; καὶ δὲν ὀφείλω νὰ τῇ παράσχω τὰς θωπεῖας, τὰς ὁποίας ποτὲ δὲν ἐγνώρισε; Μήπως δὲν εἶναι ἐκείνη, ἣν ὁ ἀγαπητός μου υἱὸς ἐξέλεξε διὰ σύντροφον τῆς ζωῆς του, ἡ πρώτη γυνὴ, ἣς ὁ ἀγνός καὶ εὐγενὲς ἔρωσ ἔκαμε τὴν καρδίαν του νὰ αἰσθανθῆ τὸ μέγιστον καὶ ὠραιότατον τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων;

Ὡστε εἶναι γάμος ἐξ ἔρωτος, εἶπον.

Ἐξ ἔρωτος καὶ ἐξ ἐκτιμῆσεως. Ἐγνωρίσθησαν ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ. Ὁ υἱὸς μου ἦτο δέκα ἐξ ἐτῶν, ἡ Ἑλλεν δέκα τεσσάρων. Ὁ πατὴρ τῆς ἐδίδασκεν εἰς τὰ παιδιὰ μου κλειδοκῦμβανον, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μᾶς ἔφερε τὴν μικρὰν του κόρην νὰ παίξῃ μετὰ τῶν ἰδικῶν μου.

Ὁ χαρακτῆρ τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ μοὶ ἤρρεσκεν ὑπερβολικὰ. Ἦτο εὐφυὲς, ἐργατικὸν καὶ με καλὴν θέλησιν. Δὲν εἶναι εὐμορφη, ὡς βλέπετε, ἀλλ' εἶναι τόσον γλυκεῖα, τόσον θωπευτικὴ, ἔχει τόσον εὐμορφη ψυχὴν, ὥστε ὁ υἱὸς μου τὴν ἀγαπᾷ ὡς τρελλός. Ἐννοεῖτε ὅτι ἐβοήθησα πολὺ αὐτὸ τὸ αἰσθημα, εὐθὺς ὡς εἶδον ὅτι οἱ χαρακτῆρες τῶν παιδιῶν αὐτῶν συμβιβάζονται. Προσεκάλουν διὰ τοὺς θερινούς μῆνας τὴν μικρὰν εἰς τὴν ἐξοχὴν μου, καὶ ἐκεῖ ἐνῶ ἔπαιζον, ἐμελέτων, ἔφαλλον καὶ ἐχόρευον τὰ παιδιὰ αὐτὰ μαζύ, ἔμαθον καὶ ν' ἀγαπῶνται χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσουν.

Ὅταν ὠμίλησα περὶ τοῦ αἰσθηματος αὐτοῦ εἰς τὸν υἱὸν μου ἦτο δέκα ὀκτὼ ἐτῶν. Ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του. Προσπάθησε νὰ ἐργασθῆς καλῶς, τῷ εἶπον, ἵνα μᾶς ἔλθῃς ταχύτερα. Μὴ λησμονῆς ὅτι θὰ σὲ περιμένῃ καὶ ἡ Ἑλλεν.

Ἦτο τὸ καλλίτερον φυλακτόν, τὸ ὅποιον ἤμποροῦσα νὰ τοῦ δώσω κατὰ τῶν κινδύνων, οἱ ὅποιοι ἀναμένουν τοὺς νέους τοὺς διὰ πρῶτην φοράν ἀπομακρυνόμενος τῆς μητρικῆς στέγης. Παρῆλθον ἔκτοτε τρία ἔτη. Ὑπῆρξε τὸ πρότυπον καλοῦ μαθητοῦ, φιλοστόργου υἱοῦ καὶ περιπαθῶς ἀγαπῶντος μνηστῆρος.

Ἡ Ἑλλεν ἐδῶ εἰργάσθη ἐπίσης καλῶς. Εἶναι ἀρίστη φιλόλογος καὶ γράφει ὠραίας κριτικὰς μελέτας εἰς δύο Ἐφημερίδας. Κερδίζει ἑκατὸν πενήντα δολλάρια τὸν μῆνα, καὶ ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ ὑπερηφάνειαν νὰ προετοιμάζῃ, οὕτω, ὅ, τι χρειάζεται εἰς πᾶσαν κόρην διὰ τὸν γάμον τῆς.

Σήμερον ἔχει τὴν ἑορτὴν τῆς. Εἰζεύρετε τί δῶρον μοὶ ἐζήτησε διὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν. Νὰ τῇ ὑποσχεθῶ, ὅτι θὰ πείσω τὸν υἱὸν μου νὰ τῆς ἐπιτρέπῃ νὰ γράφῃ καὶ μετὰ τὸν γάμον

της, πάντοτε επί πλήρωμῃ. Τὰ χρήματα αὐτὰ θὰ μοί χρησι-
μύσουν διὰ τὰς φιλανθρωπικὰς μου υποχρεώσεις, μοί εἶπε.

Καὶ τῆς τὸ υποσχέθηκε;

Βεβαίως, διατί ὄχι; Ἀφοῦ τὸ κάμνω καὶ ἐγὼ ἐπὶ εἴκοσι
πέντε ἡδὴ ἔτη.

Καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἤνοιξε μίαν βιβλιοθήκην, ἐξήγα-
γε δύο ὀγκώδεις, ὡς μεγάλα λεξικά τόμους, τῶν ὁποίων αἱ σε-
λίδες ἀπετελοῦντο ἐκ λευκοῦ χάρτου, καὶ ἐπ' αὐτῶν εἶχον
συγκολληθῆ διάφορα τεμάχια ἔντυπα, ἀπεσπασμένα ἀπὸ ἐφη-
μερίδας. Ὑπῆρχον ἐκεῖ ὑπὲρ τὰ χίλια ἄρθρα καὶ μελέται δη-
σιευθεῖσαι κατὰ καιροὺς εἰς δικφόρους ἐφημερίδας ὑπὸ τὸ κύ-
ριον μόνον ὄνομα τῆς φιλοξενούσης με. Ἡ τιμὴ ἐκάστου τῶν
ἄρθρων τούτων ἐσημειοῦτο ὑπ' αὐτό. Τὰ τῶν πρώτων ἐτῶν
ἐποικίλλον ἀπὸ ἐνὸς μέχρι πέντε δολλαρίων, τὰ τοῦ τελευ-
ταίου ἀπὸ τῶν εἴκοσι πέντε ἕως τριάντα.

Ἦνοιξε τότε καὶ τὸ βιβλίον τῆς φιλανθρωπίας. «Ἴδού μοί
εἶπεν οἱ λογαριασμοί μου με τοὺς δυστυχεῖς». Καὶ εἰς ἕκαστον
ἔτος ὑπῆρχε κονδύλιον πεντακοσίων ἕως χιλίων δολλαρίων, ἐν
ᾧ ἐσημειοῦτο, *εἰσπραχθέντα ἐκ τῆς συγγραφικῆς ἐργασίας
μου*. Οἱ δημοσιογράφοι ἐδῶ κερδίζουν πολλὰ χρήματα. Διατί
νὰ δωρῆσω εἰς αὐτοὺς τὰ χρήματα αὐτά, τὰ ὁποῖα τόσους
ἀνεκούφισαν δυστυχεῖς.

Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ τῆς φιλανθρωπίας ἔριψα, ἐνᾧ ἐκείνη
ὠμίλει, βλέμματα περίεργα, φυλλομετροῦσα αὐτὸ μετὰ προσο-
χῆς. Ὑπῆρχε κονδύλιον ποσοστῶν 10 ο]ο ἐπὶ τῶν εἰσοδημά-
των τῆς ἀτομικῆς τῆς περιουσίας, ἣν ἐκληρονόμησε μετὰ τὸν
θάνατον τοῦ πατρὸς τῆς ὑπῆρχε κονδύλιον ποσοστῶν ἐκ τῆς
περιουσίας τοῦ συζύγου τῆς καὶ κονδύλιον ποσοστῶν 10 ο]ο
ἐκ τῶν κερδῶν τῶν ἡδὴ ἐν ἐνεργείᾳ μηχανουργικῶν ἐργαστα-
σίων τῆς. Ὑπῆρχον ἰδιαιτέραι μερίδες διὰ τὰ διάφορα φιλαν-
θρωπικὰ σωματεῖα, ἰδιαιτέραι μερίδες διὰ τοὺς πτωχοὺς συγ-
γενεῖς, ἰδιαιτέραι διὰ τὰς οικογενεῖας, τὰς ὁποίας αὐτοπρο-
σώπως ἐβοήθει, μερίδες διὰ τοὺς νέους καὶ τὰς νεάνιδας, ἅς
ἐξεπαίδευε, μερίδες διὰ τὰς βιβλιοθήκας, ἅς ἰδρυσεν ἐν τῷ
χωρίῳ, ἐν ᾧ ἡθερινὴ ἔπαυσις τῆς, μερίδες διὰ τοὺς ἐργάτας
καὶ ἐργάτιδας τῶν γαιῶν τῆς. Ἰδιαιτέραι μερίδες τῶν πτωχῶν,
τοὺς ὁποίους τὰ τέκνα τῆς ἐβοήθουν.

Οὕτω ἡ φιλανθρωπία συστηματικῶς καὶ λογικῶς ἐξασκου-
μένη, ἀπηλλαγμένη τοῦ ποταποῦ ἐλατηρίου τῆς ὑστεροφημίας,
ἀποδίδει εἰς ἠθικὴν χαρὰν καὶ τῆς καρδιᾶς ἀληθῆ ἀπόλαυσιν,
ὅ,τι ἐντελῶς ἀρνοῦνται εἰς τοὺς κατὰ τύπους μόνον καὶ κατ'
ἐπίδειξιν φιλανθρώπους αἱ ἐπὶ τῶν πολυτελῶν μεγάρων χρυσαὶ
τῶν ὀνομάτων ἐπιγραφαί, οἱ ἄτεχνοι γυμνόποδες ἀνδριάντες
καὶ αἱ οὐρανομήκεις ἀναθηματικαὶ στῆλαι.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ

Μετὰ τὸ Πανεπιστήμιον τὸ Πολυτεχνεῖον ἀνοίγει τὰς πύλας
του εἰς τὸ γυναικίον φύλον. Οἱ ἀγῶνες μας οὕτω στέφονται
ὑπὸ ἐπιτυχίας. Αἱ Ἑλληνίδες αἱ τόσα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη
παρασχοῦσαι δείγματα τῆς καλλιτεχνικῆς ἰδιοφυίας των, δύ-
νανται νὰ τελειοποιῶνται εἰς τὴν τέχνην, ἀφοῦ τὸ Πολυτε-
χνεῖον, διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἰδρύει ἀπὸ
τοῦδε καὶ γυναικείας σχολάς.

Ὁ κ. Καλλιφορνᾶς εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων διότι δὲν

ἐλησμόνησε κατὰ τὴν πρώτην ταῦτην ὑπουργικὴν του περιο-
δὸν τὸ γυναικίον φύλον, τὸ ὅποιον ἄπειρον καὶ θερμὴν τῷ ἀ-
πονέμει τὴν εὐγνωμοσύνην του.

BIBLIA KAI EFHMERIAES

Βιογραφία Δημητρίου Ν. Λεβίδη. Ἐξεδόθη εἰς ἐπίτομον φυλλά-
διον ἀνατυπωθεῖσα ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τῆς Ποικίλης Στοᾶς, βιο-
γραφικὴ μελέτη τοῦ αἰοίδιμου ἀνδρὸς Δημητρίου Λεβίδη. Ὑπῆρξεν
οὗτος ἐν τῶν τελευταίων λειψάνων τῆς ὁσημέραι ἐκλειπούσης γενεᾶς,
ἣτις ἔθηκε τὰ πρώτα θεμέλια τοῦ νεοσυστάτου τότε ἑλληνικοῦ βασι-
λείου. Κατηνάλωσεν ὅλον τὸν βίον του, μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ἐν-
θουσιασμοῦ ἐργασθεῖς, ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς χώρας. Δὲν ὑπάρχει σκε-
δὸν σωματεῖον ἐν Ἑλλάδι, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὁ Δ. Λεβίδης δὲν εἰργά-
σθη εἴτε ὡς ἰδρυτής, εἴτε ὡς διοργανωτής. Εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν
δ' αὐτοῦ προτοβουλίαν ὀφείλεται ἡ σύστασις τοῦ τόσον εὐεργετικοῦ
μετοχικοῦ ταμείου τῶν ὑπαλλήλων, ὡς ὑπῆρξεν εἰς τῶν πολυτιμότε-
ρων παραγόντων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ ὁποίου ἐπὶ εἴκοσι
ἔξ συνεχῆ ἔτη ἐκρημάτισε πρόεδρος. Τόσον παρὰ πάντων ἦτο ἀνε-
γνωρισμένη ἡ περὶ τὰ λογιστικὰ καὶ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους δεινότης
τοῦ ἀνδρός, ὥστε καὶ ὑπὸ τὸν βασιλέα Ὁθωνα καὶ ὑπὸ τὸν βασι-
λέα Γεώργιον τρεῖς ἐξελέγη ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, δικαιοῦσας τὴν
περὶ αὐτοῦ ἐκτίμησιν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἀπεβίωσε γέρων,
ἀλλ' ἐργαζόμενος μέχρι τῶν τελευταίων αὐτοῦ στιγμῶν, καταλιπὼν
οὕτω μνημὴν σεβαστὴν καὶ προβαλὼν ἐκ τῆς τέλειος πρὸς ἀπομίμησιν
παράδειγμα πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τοὺς βαινόντας ἐπὶ τὰ ἔχνη του.

Ἐστία. Ἡ συνάδελφος Ἐστία ἀγγέλει τὴν εἰς ἡμερησίον φύλλον
ἐκδοσίντης ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον καὶ διευθυντῆν τὸν κ. Δροσίνην. Τὸ νῦν
περιοδικὸν θὰ ἐκδίδεται τότε ἀνὰ δεκαπενθήμερον μετὰ ὅλην ὡς καὶ σή-
μερον καθαρῶς φιλολογικῆν. Εὐχόμεθα εἰς τὴν νέαν συνάδελφον ἐν τῷ
πολιτικῷ σταδίῳ ἐπιτυχίαν ἀνάλογον τῆς ἐν τῷ φιλολογικῷ.

Ἱστορία τῆς Οἰκογενεῖας Μεταξᾶ. Παρὰ τοῦ εὐπαιδευτοῦ ἐν Κε-
φαλληνίᾳ ἱατροῦ κ. Β. Κ. Μεταξᾶ ἐξεδόθη ὥραια καὶ ἐκτενὴς μελέτη
ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως τοῦ εὐγενοῦς οἴκου Με-
ταξᾶ, οὗ πλείστα μέλη σπουδαιότατον διαδραματίζον μέρος ἐν τῇ
καθόλου ἱστορίᾳ τοῦ τύπου των καὶ τῆς ὁλης πατρίδος.

Ὁ κ. Β. Μεταξᾶς ἠρύσθη πάσας τὰς πληροφορίας του ἐξ ἐπισή-
μων οἰκογενειακῶν ἐγγράφων καὶ παραδόσεων, ἀναπτύσσει δὲ γλαφυ-
ρῶς καὶ καλλιπεῶς σὺν τῇ ἱστορίᾳ τῆς οἰκογενεῖας Μεταξᾶ τὴν ἱστο-
ρίαν αὐτῆς τῆς νήσου Κεφαλληνίας, καθιστῶν οὕτω τὸ ἔργον του πο-
λύτιμον διὰ πάντα Ἑλληνα, ἰδίᾳ δὲ διὰ τοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους
Κεφαλλήνας, οἵτινες πολλὰ ἔχουν νὰ διδαχθοῦν ἐξ αὐτοῦ.

Ἱστορίαι τοῦ Γιάννου Ἐπαχτίτη. Εἰς διάλεκτον ἐντελῶς Σου-
λωτικῆν ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Γιάννου Ἐπαχτίτη βιβλιόριον περιέχον
ὥραια πρωτότυπα διηγήματα μετὰ πιστοτάτων περιγραφῶν τῶν ἡθῶν
καὶ ἐθίμων τοῦ Σουλίου. Τὸ μικρὸν βιβλιόριον ἀποπνέει ἄγριον ποιη-
τικὸν ἔρωμα, πρωτοτυπίαν θαυμασταίαν ἐν τῇ ἀφελεῖ ἐξωτερικεῖσει
πολλῶν καὶ ὥραίων αἰσθημάτων καὶ ἰδεῶν.

Τὸ ἀδικίημα τῆς Διγαμίας. Παρὰ τοῦ κ. Νικολάου Στράτου, δι-
δάκτορος τοῦ Δικαίου ἐξεδόθη ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ὥραια μελέτη δια-
κρινομένη διὰ τὸν πλοῦτον τῶν νομικῶν γνώσεων καὶ τὸ εὐμεθέδον
τῆς ἐπεξεργασίας τῶν πρὸς τὸ θέμα τοῦτο σχετιζομένων ζητημάτων.

Τὸ μυστήριον τῆς μακροβιότητος. Παρὰ τοῦ κ. Γ. Ἐμᾶρ ἀγ-
γέλλεται ἡ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μεταφράσεως τοῦ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον συγ-
γράμματος τοῦ ἱατροῦ Saffray. Τὸ βιβλίον τοῦτο τιμᾶται δρ. 2.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Γυνὴ δημοτικῆ γραμματεῦς. Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς πό-
λεως Jauche ἐν Βελγίῳ ὠνόμασε γραμματέα τοῦ δήμου νέαν γυ-
ναῖκα, ἐκτελοῦσαν μετὰ παραδειγματικῆς ἀκριβείας τὰ νέα καθή-
κοντά τῆς.

Γυνὴ μέλος Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου. Ἐν τῷ Πανεπιστ.

μῳ τῆς Auckland πόλεως τῆς Νέας Ζηλανδίας διορίσθη μέλος τῆς
Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου ἡ μίς Μαργαρίτα Λίλιαν Ἐδγκερ.

Γυναῖκες ἐκλογεῖς. Διὰ πρώτην φοράν αἱ γυναῖκες τῆς Νέας Ζη-
λανδίας προσήλθον εἰς ἐκλογὰς ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, γενόμεναι
δεκταὶ εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας μετ' ἐνθουσιασῶν ζητωκραυγῶν.
Πᾶσαι ἔδωκαν λευκὴν ψηφὸν ὑπὲρ τῶν βουλευτῶν τῆς temperance.

Γυνὴ τμηματάρχης τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τὴν ἐπι-
κράτειαν τῆς Jobas τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐξελέγη εἰς τὰς ἐκ-
παιδευτικὰς ἐκλογὰς τμηματάρχης τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἡ μίς
Bell Meek. Ἡ κυρία αὕτη εἶναι φανατικὴ ὑπέρμαχος τῶν γυναικείων
Δικαιωμάτων.

Παράστασις ἀποκλειστικῶς γυναικεία. Τόσον σπουδαῖον μέρος δια-
δραματίζον αἱ γυναῖκες ἐν Ἀμερικῇ καὶ τόσον τυγχάνουν συμπαθειῶν,
ὥστε ἡ διεύθυνσις τοῦ Palmer's Theatre ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἔδωκε κατ'
αὐτὰς παράστασιν, ἐν ἣ μόνον γυναῖκες ἔλαβον μέρος, ὑποδυθεῖσαι καὶ
αὐτὰ τὰ μέρη τῶν ἀνδρῶν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τοῦ Σαίξπηρου Ὁπως
σᾶς ἀρέσῃ. Συμβαίνει δηλαδὴ ἀκριβῶς τὸ ἀντίστροφον τῶρα ἐκεῖ, τοῦ
ὅ,τι συνέβαιναν ἐδῶ πρὸ ἐτῶν, ὅτε οἱ ἄνδρες ὑπεδύοντο γυναικεία πρό-
σωπα.

Ρωσίδες ἱατροὶ φιλοδωροῦμεναι ὑπὸ τῆς αὐτοκρατείας. Ἡ
αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας ἀπέστειλε πλουσιώτατα δῶρα πρὸς τὰς γυ-
ναῖκας ἱατροὺς κ. Μαρίαν Ἐνρώτ, Ζιναΐδα Ἐλξίνα, Ἀλεξάνδρα
Ρουμιανσέβα, Ράϊσα Παυλοφσκάβα καὶ Λουδομηλα Παυλίνοβνα εἰς
ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης δι' ἑσας παρέσχον ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἐν Πετρο-
πόλει νοσοκομεῖον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Γυνὴ διευθύνουσα φιλανθρωπικὸν τμήμα τοῦ δήμου d'AuveLais,
διορίσθη ἡ Εὐγενεία Σασγιὲ παμψηφεῖ.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Μακαρόνια σάλτσα. Κατασκευάζετε τὸ σύνθηρ ὁπὸν βέβαιον, τὴν πρὸς
τὰ ὄψωα δηλαδὴ λωρίδα τοῦ μαρού, τρυποῦσα αὐτὴν με σκελίδα σκόρδου καὶ
ἀρωματικῶν καὶ ψήνουσα με πέντε-ἕξ κρόμμου ὀλόκληρα, με ἀνάλογον βού-
τυρον καὶ ἀλατοπίπερον, με ὀλίγον καρότον, με δεμάτιον μαιντανό, με δύο
φύλλα δάφνης καὶ με ἀρκετὴν τομάταν. Ἴνα εἶναι ἔτοιμον καὶ τὸ ψητὸν καὶ
ἡ σάλτσα, ἀνάγκη νὰ σιγοψηθοῦν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας.

Θέτετε τότε εἰς μεγάλην χύτραν πολλὸ ὕδωρ καὶ βράζετε αὐτὸ ἐπὶ δυνατῆς
πυρᾶς. Ρίπτετε τὰ μακαρόνια σας μολὶς ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τοῦ γεύματος. Ἐάν

55 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 55

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

«Σοὶ τὸ εἶπα πρὸ πολλοῦ—καὶ ἐνοεῖς ὅτι δὲν μετέβαλα γνώμην ἔκτοτε,—
ἡ πτωχία μαζὶ σου μοῦ εἶναι χιλιάκις προτιμότερα ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τῶν
ἄλλων.»

«Ὡ θεέ μου! . . . ἅς ἐξακολούθῃς νὰ με ἀγαπᾷς, καὶ ἀδιαφορῶ δι' ὅλα τὰ
ἄλλα. Τί εἶνε αὐτὰ ἀπέναντι τῆς ἰδέας τοῦ νὰ σὲ ἀποχωρισθῶ;

«Δὲν σκέπτεσαι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ σὺ;
—Ὡ! ναί, ἐψήθουρες, ἀλλὰ δὲν ἀντέχω νὰ σὲ βλέπω νὰ ὑποφέρῃς τόσα.
Καὶ ἦτο ἀληθὲς γενναία!

Μόλις ἤρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ, ὅτε ἡμέραν τινὰ εἶχον ἐξέλθει πρὸς προμή-
θειαν τῶν ἀναγκασίων, ἤκουσε κατὰ τύχην ὅτι εἰς τι τυπογραφεῖον ὑπηρετοῦν
καὶ γυναῖκα, εἴτε ὡς στοιχειοθέται, εἴτε ὡς ἐργάται διπλόνοσαι τὰ τυπογρα-
φικὰ φύλλα.

Ἀμα ἠσθάνθη ὅτι εἶναι ἀρκετὰ καλλίτερα καὶ ἱκανὴ νὰ ἀνθῆξῃ εἰς μεγά-
λους δρόμους, ἐξῆλθε τοῦ οἴκηματος ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀν-
δρέου, καὶ διέτρεξε τὰ τυπογραφεῖα τῶν Παρισίων πρὸς ἀναζήτησιν ἐργασίας.

Ἐπέτυχε νὰ γίνῃ δεκτὴ εἰς ἓν ἐκ τούτων.
Ἐνοεῖται ὅτι ὡς γυνὴ καλῶς ἐκπαιδευθεῖσα, καὶ χάρις εἰς τὴν ἐπιμέλειαν
ἣν κατέβαλε, δὲν ἐδράδουε νὰ κατασταθῇ καλλιστὸς στοιχειοθέτης.

Αἱ λεπταὶ τῆς χεῖρες ἀπέκτησαν ταχέως ἑκατακτὸν ἐπιτηδεύματα καὶ ἔτρε-
χον μετὰ καταπληκτικῆς εὐκρινείας ἐπὶ τῶν θηκῶν, εἰς ἃς εἶνε τοποθετημένα
τὰ διάφορα στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου.

Ἀπὸ τινος καιροῦ ὁ Ἀνδρέας δὲν ἐπέστρεψε τὴν μεσημέριαν εἰς τὴν οἰκίαν.
Ἐπρογεῖτο ἔξω ὅπως, ὅπως. Οὕτω δὲν εἶχε παρατηρήσει κἄν ὅτι ἡ σύζυγός
του ἀπουσίαζε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ἐσπέραν τινὰ, ἅμα οὕτως εἰσῆλθε εἰς τὸ πτωχικὸν οἶκμά του, ἡ Τερέζα
ἔρριπθη εἰς τὸν λαίμωρον, κλαίουσα ἀπὸ εὐχαρίστησιν.

ἡ φωτιά εἶναι πολὺ δυνατὴ καὶ ἄφθονον τὸ νερὸν τὰ μακαρόνια βράζουεν ἐντὸ
μόλις 8 λεπτῶν. Τὰ ἀδειάζετε εἰς τὸ τρυπητὸν καὶ τὰ ἀφίνετε νὰ χύσουν ὅλον
τὸ νερὸν των. Τότε ἔχετε ἑυμένον ἀνὰ δύο ἴσα μέρη τυρὶ παρμεζάνας καὶ κη-
φαλοτύρι. Τὸ ἀναμιγνύετε, στρώνετε εἰς τὴν πιπέταν σας ἐναλλάξ τυρὶ καὶ μα-
καρόνια, χύνετε ἐπ' αὐτῶν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τὴν σάλτσαν τοῦ κρέατος,
καίετε ὀλίγον βούτυρον, τὰ βρέχετε καὶ σερβίρετε ὡς πρῶτον πιάτο.

Μακαρόνια τοῦ φούρνου. Τὰ ἐτοιμάζετε ὡς ἄνω μετὰ τὴν διαφορὰν
ὅτι τὰ στρώνετε μέσα εἰς καρδάβαν, κτυπάτε 5—6 αὐγά καὶ τὰ χύνετε ἐπ'
αὐτῶν καὶ μετὰ ταῦτα τὰ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον. Ὅταν κάμουν κρούσταν
κόκκινην τὰ ἀποσύρετε.

Μακαρόνια με κημᾶν. Τὰ ἐτοιμάζετε ὡς τὰ μακαρόνια με σάλτσαν,
μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἔχετε καθυρδῶσαι κημᾶν καὶ στρώνετε ἐναλλάξ εἰς τὴν
πιπέταν σας μακαρόνια, τυρὶ, καὶ κημᾶν. Κατὰ τινὰς τὰ μακαρόνια, κημᾶ
εἶναι καλλίτερα χωρὶς σάλτσαν, μόνον με βούτυρον καυμένον.

Μακαρόνια νηστέσιμα. Λούνετε 4—5 σαρδέλας ἀλμυρὰς καλὰ καθα-
ρισμένας καὶ τὰς ἀναλύετε εἰς σάλτσαν, ἣν κατασκευάζετε με λάδι, ντομάτας
φρέσκα, κρομμύδακι, μοῦντανό, σκόρδον, 2 φύλλα δάφνης, ἀλατοπίπερον.
Ὅταν βράσουν ὅλα αὐτὰ καλὰ, προσθέτετε τὰς σαρδέλας σας λυμένας, ὀλίγα
μῆλια καθαρισμένα, ὀλίγα τεμάχια βρασμένου καὶ καθαρισμένου ἀστακοῦ ἢ
καρδάβας, καὶ ὀλίγα μανιτάρια ψιλοκομμένα.

Βράζετε τότε τὰ μακαρόνια σας ὡς ἄνω, τὰ ἀποστάζετε, τὰ σερβίρετε καὶ
ἐπ' αὐτῶν χύνετε τὴν σάλτσαν σας εἶναι γευστικώτατα καὶ ὀρεκτικώτατα.

Μακαρόνια Παστίτσο. Βράζετε τὰ μακαρόνια σας μετρίως ἐντὸς ζωμοῦ
κρέατος. Ἰδιαίτερός κοκκινίζειτε καὶ ψήνετε με ἄφθονον τομάταν τὸν κημᾶν
σας, ὁ ὁποῖος οὕτω μένει με πολλὴν σάλτσαν καὶ μαλακός. Βράζετε χωριστὰ
καὶ ἐν μωλὸν βέβαιον, τὸ ὅποιον καθαρίζεται καὶ κόπτετε εἰς φέτας. Ἀποστα-
λάζετε καλὰ εἰς τὸ τρυπητὸν τὰ μακαρόνια σας, στρώνετε μέσα εἰς βαθουλήν
φόρμαν βουτυρομένην ἢ εἰς μικρὸν τετζεράκι τὰ φύλλα σας, τὰ ὁποῖα ἀγο-
ράζετε ἀπὸ τὸ ζαχαροπλαστεῖον, εἰν δὲν εἰσέρτετε νὰ τὰ κατασκευάζετε φιλά.
Ἔχετε ἔξυσε ἰδιαίτερός ἀρκετὸν τυρὶ παρμεζάνας καὶ κερματούρι. Θέτετε τότε
ἐντὸς μεγάλης σουπιέρας τὰ μακαρόνια σας. Χύνετε μέσα εἰς αὐτὰ τὸ ξυσμῆ-
νον τυρὶ σας, τὸν κημᾶν με ὅλην τὴν ἀπὸ ντομάταν σάλτσαν του, τὸ μωλὸν
κομμένον εἰς λεπτὰς φέτας καὶ κτυπάτε καὶ 8—10 αὐγά τὰ ὁποῖα χύνετε ἐπί-
σης. Ἀναμιγνύετε ὅλα αὐτὰ καλὰ καὶ κενόνετε τὸ μίγμα σας μέσα εἰς τὴν με
φύλλα στρωμένην φόρμαν σας. Καίετε ἀρκετὸν βούτυρον, τὸ χύνετε ἐπ' αὐ-
τῶν, σκεπάζετε με φύλλα, βουτυρόνετε αὐτὰ ἄνωθεν καὶ τὰ στέλλετε εἰς τὸν
φούρνον. Ὅταν κοκκινίσῃ καλὰ εἶναι ἔτοιμον. Τὸ ἐξάγετε ἐκ τῆς φόρμας καὶ
σερβίρετε. Εἶναι θαυμάσιον.

Παστίτσο με πουλάκια. Ἔχετε πιτσσανάκι ἢ τσίχλαις παχειαῖς.
Τὰς καθαρίζετε, κραιφαίτα: τὰ ἐντόσθια καὶ τὰς κοκκινίζετε με βούτυρον. Ἐ-
πειτα τὰ ψήνετε ὀλόκληρα με ὀλίγην ντομάταν καὶ τὰ ἀφίνετε με τὴν σάλτσαν

—Ἄ! τῷ εἶπε, εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ εἶμαι ἐντελὴς ἀχρηστων ὄν, προσωρισμέ-
νον νὰ ἐξοδεῶ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα κερδίζεις μετὰ τόσου κόπου καὶ μόχθου,
θὰ σὲ βοηθῶ καὶ ἐγὼ καὶ θὰ συντελῶ εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ οἴκου ἡμῶν.

«Κύταξέ! . . . Ἴδού εἴκοσι τέσσαρα φράγκα . . . τὰ πρώτα χρήματα τὰ
ὁποῖα κερδίζω μετὰ τὸν κόπον μου!

Καὶ συγχρόνως ἔθετε εἰς τὴν χεῖρά του ἐν λουδοβικίον καὶ τινα κερματία.
«Τί θέλεις νὰ εἶπῃς; Δὲν σὲ ἐνοῶ . . . διόλου δὲν ἐνοῶ. Ποῦ ἦδρες αὐτὰ
τὰ χρήματα; Πῶς τὰ ἐκέρδισες;

Καὶ ἡ Τερέζα τότε, ἔχουσα πάντοτε τὸν βραχίονα περὶ τὸν τράχηλόν του,
τῷ διηγήθη λεπτομερῶς τὰ πάντα.

Καὶ παρεβάλας κάθε τόσον τρυπερὰ φιλήματα εἰς τὴν διηγήσιν τῆς, καὶ
ἐν τρελλῇ χαρᾷ τῷ ἔλεγεν πόσον εὐχάριστον τῇ ἦτο τὸ ἐπάγγελμα εἰς τὸ
ὅποιον κατέγινετο, ὅτι τοῦτο δὲν τὴν ἐκούραζε διόλου, ὅτι τὸναντεῖον ἦτο δια-
σκέδασαι πραγματικῆ δι' αὐτὴν ἡ διαμονὴ τῆς ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ, ἐν μέσῳ
τόσον ἄλλων νεαρῶν ἐργατιδῶν, αἵτινες ἦσαν ὅλοι πολὺ ἀξιαγάπητοι καὶ τῇ
ἐφῆροντο φιλικώτατα.

Καὶ ἐκείνος . . . τί νὰ εἶπῃ, καὶ τί νὰ κάμῃ.
Ἐκλαίεν, ὀλονέν, καὶ ἐπανελάμβανε.

—Σὺ! . . . σὺ! . . . Σὺ ἡ κόρη τοῦ κόμητος δὲ Ῥοσεβᾶλ . . . νὰ καταν-
τήσης κοινὴ ἐργασία . . . καὶ τοῦτο εἶ αἰτία μου!

—Καὶ μήπως δὲν ἐργάζεσαι καὶ σὺ, ὁ μαρκήσιος δὲ Σαιν-Ζάν δ' Ἀνζελῶ;
τῷ εἶπεν ἐκείνη ὑπερηφάνως. Ὅταν ἐργάζεται ὁ ἀνὴρ, πρέπει καὶ ἡ γυνὴ νὰ
ἐργάζεται!

«Μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν,—διὰ τῆς ἐργασίας σου, ἐνοεῖται,—θὰ κατα-
σταθῶμεν πλούσιοι, ἀφινέ με καὶ ἐμὲ νὰ καταγίνωμαι εἰς τίποτε. Μὴ θελή-
σης νὰ με στερήσης τὴν μεγίστην αὐτὴν εὐχαρίστησιν νὰ ὤψωθω μέχρι τινός
καὶ νὰ εἶμαι, ὅπως καὶ σὺ, ἀξία νὰ κερδίσω τὸν ἄρτον τῆς ἡμέρας;

Ἄ

των. Βράζετε ιδιαίτερος εις γάλα ή και εις νερόν μακαρόνια σπαγγέτον ή χονδρόν φιδέ και άποσταλάζετε. Ξέστε τωρι παραμείνας. Κτυπάτε 5-6 αυγά, τα άνακατόντε με τον φιδέ σας, και με την σάλτσαν των πουλιών και με το τυρι. Θέτετε μέσα εις φόρμαν εξ εκείνων αι όποια άφίνουν εις το μέσον κενόν. Λαμβάνετε τότε άνά εν τα πουλάκια και τα τοποθετείτε εκ διαλειμμάτων όρθά εις το μεταξύ του φιδέ. Ούτω άν ή φόρμα σας δεν είναι πολλή μικρά τοποθετείτε 6-7 τα όποια πανταχόθεν σκεπάζονται από φιδέ, πλην των μικρών κερφαλών των. Τα κλίτε με βούτυρον και τα βάζετε δι' όλίγα λεπτά εις τον φούρνον.

Μακαρόνια με κρέας. Αγοράζετε μακαρόνια πλατείαι αλλά μικροκομμένα. Στέλλετε το κρέας εις τον φούρνον με βούτυρον και ντομάταν ως κάμνομεν δια τα ψητά του φούρνου. Αντι όρουζου, στέλλετε και 100 δρ. μακαρόνια, τα όποια ό φούρναρις προσθέτει εις το ψητόν όταν είναι έτοιμον.
(Εκ του δου άριθ. της «Οικιακής Εφημερίδος»).

Παρακαλούνται αι κ.κ. συνδρομήτριαι της «Εφημερίδος των Κυριών», ών ή συνδρομή λήγει την 1ην Ιανουαρίου να σπεύσωσι να άνανεώσωσιν αυτήν, ίνα μη άναγκασθώμεν να διακοψώμεν την προς αυτάς άποστολήν του φύλλου.

Παρακαλούνται αι κ.κ. συνδρομήτριαι της «Οικιακής» να εύρεστηθώσι να άποστείλωσι τας συνδρομάς των, ίνα εξακολουθήση ή προς αυτάς τακτική άποστολή του φύλλου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΕΝ ΠΥΡΓΩ

Με την άνοιξιν και την γλυκειαν της φύσεως άναγέννησιν άρχονται και αι έκδρομαί εις την Ολυμπίαν, εις την Ιερουσαλήμ ταύτην της νεωτέρας Έλλάδος, εις τους τόπους ους ό Πραξιτέλης μετέβαλλεν εις διαιτήματα θεών.
Μέχρι τουδε ό φόδος της έλλείψεως περιποιήσεως και εύμαρείας ήμυόδιζε πολλούς και πολλάς να μεταβώσιν εις τό ίερόν τουτο προσκύνημα.
Από της συστάσεως όμως εν Πύργω του Ξενοδοχείου της Ολυμπίας υπό των κ. κ. Ανδρέου Παπαθεοδοσίου και Πάνου Κοτοπούλου ή εύμάρεια των ταξειδιωτών εξησφαλίσθη και ή εκεί μετάδασις άποτελει την εύχαριστοτέραν των διασκεδάσεων.
Χωρίς υπερβολήν ή Μεγάλη Βρετανία με όλον τον πλούτον της επιπλώ-

σεως και του προσωπικού και την καθαριότητα των σχευών και άσπρων και την ποιότητα της έλεκτικής μαγειρικής μεταφέρθη εις Πύργον εις τό Ξενοδοχείον τουτο, από τό όποιον και αυτοί οι τόσον δύσκολοι Άγγλοι ψεύγουν ένθουσιασμένοι.

Την μαγειρικήν διεύθυνει ό άρχιμάγειρος κ. Ν. Δρόσος, τον όποιον και ό Λούκουλος αυτός θα έθεώρει πολύτιμον εύρημα. Και με όλκ αυτά τιμαί εξαιρετικώς εύθυναί.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Ευεργητική δια πάσαν οικοδέσποιναν. Πάντα τα πωλούμενα εν τοίς καταστήμασι της Στρατιωτικής Ένώσεως, από των ειδών της πολυτελείας και των ένδυμάτων μέχρι των του μαγειρείου, πωλούνται με έκπτώσιν 30 ο).
Δι' ενός οίσοδηποτε όνόματος στρατιωτικου προμηθεύεθε με τιαούτην έκπτώσιν πών ό,τι άναγκαιοί εις την οικογενειάν σας. Όδός Έρμού. Άνωθεν των καταστημάτων Κωνσταντινίδου.

ΥΔΩΡ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ

Εφάμιλλον προς τό ύδωρ της Άνδρου είναι και τό του Λουτρακίου, πλουσιώτατον εις άλκαλικά στοιχεία, και θεραπεύον πάσαν πάθσιν του στομάχου και των νεφρών. Το ύδωρ τουτο προμηθεύεται τις άν άπειυθνη δι' έπιστολής του προς τον εν Κορίνθω κ. Ιωάννην Κόλλιαν, όστις άντι εξ δρ. άποστέλλει εις την σημειουμένην αυτώ διεύθυνσιν μεγάλην δαμιτζάναν ύδατος ίαματικου. Έν Αθήναις τό ύδωρ του Λουτρακίου πωλείται εις τό ύδατοπωλείον των Άδελφών Καλογιάννη τό κείμενον εις την όδόν Αθηνάς παρ ά την Νέαν Άγοράν.

Νέα Έλληνίς Άριστα κατηχησμένη ζητεί θέσιν οικοδοματικού ειτε εν Αθήναις, ειτε εις τό εξωτερικόν. Έχει άνατροφήν πολύ έπιμελημένην, φέρε άρίστα συστάσει και είναι προπαρασκευασμένη τελείως δια τά καθήκοντα, άτινα αναλαμβάνει. Πληροφορία παρ' ήμίν.

Κυρία Άγγλις ηλικίας ώρίμου έννοοσα και την Έλληνικήν γλώσσαν ζητεί οικίαν. Αναλαμβάνει καθήκοντα οικονόμου και έπίβλεψιν μικρών παιδιών εις τά όποια δύναται να διδάξη και την άγγλικήν γλώσσαν. Έχει εξαιρετικην έπιτηδειότητα περι την κατασκευην άγγλικών γλυκισμάτων ως κέικ κ. κ. δυναμένη να άνακληρώσθη τέλειον ζαχαροπλάστην. Πληροφορία παρ' ήμίν.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΝ ΤΣΑΜΗ

Ο κ. Τσάμης καθιστά γνωστόν ότι έλαθεν έσχάτως νέα δέρματα εκ Γαλλίας άπαρμιλλου λεπτότητος και στερεότητος, δι' ά πάσα νέα παραγγελία έσται άληθής τελειότης της υποδηματοποιίας

Ο Δανζελύ όλίγου δείν να παραφρονήσθ εκ της θλίψεως και εκ της άπελπίσας.
Δεν ύπήρχον χρήματα εις την οικίαν, διότι μετεχειρίσθησαν ότα ήδυνήθησαν να συλλέξωσι, δια να πληρώσωσι τά χρέη, τά όποια έκαμαν κατά την μακράν ασθένειαν της Τερέζας.

Δεν ήδύνατο όθεν να λάθωσι νοσοκόμον δια να αντικαθίστῃ αυτη τον Ανδρέαν κατά τό δικάστημα της ήμέρας. Και περι έαυτους ούδέν ά γνώριζον, καθόσον ούδέποτε ουτε αυτός ουτε εκείνη ήθέλησαν ν' άνοιξώσι των οικον των εις γνωριμίαις, αι όποια ήδύνατο να καταστώσιν ή διαπανηραι ή άδιάκριτοι. Την προτεραίαν ό άρχιτέκτων είχε δηλώσει την θέλησίν του εις τον Ανδρέαν. Την πρωίαν ή Τερέζα άπήτησε ν' άναχωρήσθ ουτος, όπως κατά τό σύνθηες, λέγουσα μόνον ν' άφήσθ τό κλειδιον εις την θυρωρόν, όπως εισέλθ ή Ιατρός χωρίς ν' άναγκασθ αυτη να έγερθ της κλίνης.

Ένέδωκεν εκείνος εις τας παρακλήσεις της, έννοών όποια καταστροφή θα ήτο δι' αυτούς κατά την εποχήν ταύτην, άν ό άρχιτέκτων τον άπέπεμπε. Τό πρώτον ήδη άφρότου ό Ανδρέας ήτο εν τη οικία, εισήλθε παρ ά τη Κυρία Σαμουήλ, όχι μόνον όπως παραδώσθ τό κλειδί, άλλ' όπως και την έκτεύση ν' αναβαινη από καιρού ει, καιρόν να βλέπθ την Τερέζαν, ή όποια ήτο βαρέως ασθενής.

Η θυρωρός ή όποια ήτο εξαίρετος γυνή, έλυπήθη την ήλλοιωμένην μορφήν του Ανδρέου και του ύπεσχθή πλειότερα ή όσα ουτος εξήτησε δηλ. να μένη πλησίον της Τερέζας όλην την ήμέραν.
Ο Δανζελύ άνεχώρησε κάπως ήρεμώτερος.

••

Τό έσπέρας, ένώ άνυπομόνει φοβερά να έπιστρέψθ πλησίον της συζύγου του, καταπέγουσα έργασία τον έκράτησε βραδύτερον του συνήθους.
Ένώ διήρχετο ένώπιον του θυρωρείου, τώ έφάνη ότι κεραυνός έπιπτε κατά της κεφαλής του.
—Κύριε Ανδρέα, τώ ειπε πράγματι ή Κυρία Σαμουήλ, με μορφήν ήλλοιωμένην, άναδύτε γρήγορα, ή κυρία σας είνε χειρότερα... Έχει φοβερά παραληρηήματα!
Έλαβε τό κλειδιον και ως παράφων άνήλθεν άνά τέσσαρας τας βαθμίδας των πέντε όρόφων.

Η Τερέζα με έρυθρόν τό πρόσωπον, με όφθαλμούς άπλανείς δεν τον άνεγνώριζε πλέον.
Ηθέλησε να την λάβθ εις την άγκάλην του, έθλιψεν αυτην επί της καρδιάς του.

Την έκάλεσεν επανειλημμένως.
Έκείνη δεν άπήντα.
Δεν είχε παραληρηήματα, ως ειπεν ή θυρωρός, αλλά περιπονείτο υποκόφως, συνεχώς, προφέρουσα λόγους έντελής άκαταλήπτους.
Ο Ανδρέας ήθέλησε να μεταβθ όπως ζητήσθ συνδρομήν, άλλ' ό πυρετός της Τερέζας ηύξανε, και εύθς ως ήνώησεν αυτη ότι δεν έκρατείτο πλέον παρ' αυτού ήγέρθη και κατηυθύνθη προς τό παράθυρον.

Ο Ανδρέας κατέτινε κραυγήν ύπερτάτης άγωνίας, και εύρέθη εις τό παράθυρον πρό της Τερέζας.
Εσυλλογίσθη τότε μετά τρόμου ότι ύπάρχουσι πολλοί άσθενείς, όστινες άναίσθητοι επί όλοκλήρους έβδομάδας, ένα μόνον έχουσι σκοπόν καθ' όλην την διάρκεια του πυρετού των ν' άπατήσωσι την έπιτήρησιν των περιστοιχιζόντων αυτούς δια να ριφθώσιν έξω του παραθύρου.

Αλλά τότε ή Τερέζα, ή άτυχής του Τερέζα ήτο χαμένη, διότι έπρεπε να έκλέξθ. Η να μένη πλησίον της και να την ίδθ θνήσκουσαν έλευσινώς εξ άνεχίας ή να υπάγθ προς εργασία και να την ίδθ αυτοκτονούσαν.
Την έλαβε, την έφερε πάλιν εις την κλίνην της, και άφου την κατέκλινε μετ' της στοργής, ήν θα έπεδεικνυσε μίκ μήτηρ δια τον μικρόν της άσθενή παιδα, έστήριξε την κεφαλήν παρ ά την της συζύγου του και ήρόατο όλολύζων.

—Α! όντως! ήτο παρ' όλου πλέον, και ή δοκιμασία υπερέβαινε τας δυνατόεις του αυτός όστις πάντοτε εξεπλήρωσε τό καθήκόν του και πάντοτε έπραξε τό αγαθόν εν τώ βίω του ήτο πράγματι παραπλήρως δυστυχής! Ω Τερέζα, Τερέζα μου, έφέλλιζεν εν μέσω των δακρύων, του έννόησε ότι είμαι έδω, άπάντησέ μου!

Τίποτε!
Πνευστιώσα, διαβ' θρωσχομένη υπό του πυρετού, μη δυναμένη να μένη ουτε επί εν λεπτον της ώρας εις την αυτην θέσιν, ή δυστυχής κρεποείτο επί μάλλον και μάλλον, ύποκόφως έπωδύμα. Την στιγμήν ταύτην ό Ροδέτος άφου έφρσε τον Περιέ έκρουε την θύραν του Ανδρέου.

(Ακολουθεί)